

*pekkita. trans + d. J. Lauterbach
c. 4-6th century)*

commandments of the Torah were spoken separately, each one by itself.

Saying. This teaches that they answered 'yes' to a positive commandment and 'no' to a negative commandment—these are the words of R. Ishmael. R. Akiba says: 'They answered 'yes' to a positive commandment and also 'yes' to a negative commandment. Another interpretation: *Saying.* Go and tell them and bring back to Me their words. And how do we know that Moses did report back the words of the people before the Almighty? It is said: "And Moses reported the words of the people unto the Lord" (Ex. 19.8). And what were the words of the people? "All that the Lord hath spoken will we do and obey" (Ex. 24.7). And how do we know that God approved of their words? It is said: "And the Lord said unto me . . . they have well said all that they have spoken" (Deut. 5.25).

CHAPTER V
(Ex. 20.2)

I Am the Lord Thy God. Why were the Ten Commandments not said at the beginning of the Torah? They give a parable. To what may this be compared? To the following: A king who entered a province said to the people: 'May I be your king? But the people said to him: 'Have you done anything good for us that you should rule

¹¹ Their answer was: "Yes, we agree not to do it."

ושאר כל הדברות שבחורה נאמרו דיבור דיבור בפני עצמן.

לאמר מלמד שהיו אומרים על הן הן ועל לאו לאו דברי רבי ישמעאל רבי עקיבא אומר על הן הן ועל לאו הן. דבר אחר לאמר צא ואמור להם והשיבני את דבריהם ומנין שהיה משה משיב דברים לפני הנבוכדנצר שואמר וישכ משה את דברי העם אל יי ומה היו דברי העם כל אשר דבר יי נעשה ונשמע ומנין שהתקפום הורה לדבריהם שנאמר ויאמר אז יי אלי וניי היטיבו כל אשר דברני.

פרשה ה (שמות כ"ב)

אנכי יי אל ה'יד מפני מה לא נאמרו עשרת הדברות מחלת החורה משלו משל למה הדבר דומה למלך שנכנס למדינה אמר להם אמלוד עליכם אמרו לו כלום עשית לנו טובה שתמלוד

ד' כ"ה. 110-120 לעיל פסחא א' 110-114 שמה כ"ה. ד' 110-120 דברים

110 בלמדי ד' > 116 את דברימא א. נ' > 120 נ"ו
הוספת= מ"א' ש' / כל אשר א. נ. ק. נ. את אשר ש. מ"ה. אשר.
4 טובה] הוספת= ש"י.

over us? What did he do then? He built the city wall for them, he brought in the water supply for them, and he fought their battles. Then when he said to them: *May I be your king?* They said to him: Yes, yes. Likewise, God. He brought the Israelites out of Egypt, divided the sea for them, sent down the manna for them, brought up the well for them, brought the quails for them. He fought for them the battle with Amalek. Then He said to them: I am to be your king. And they said to Him: Yes, yes. Rabbi says: This proclaims the excellence of Israel. For when they all stood before mount Sinai to receive the Torah they all made up their mind alike to accept the reign of God joyfully. Furthermore, they pledged themselves for one another. And it was not only concerning overt acts that God, revealing Himself to them, wished to make His covenant with them but also concerning secret acts, as it is said: "The secret things belong to the Lord our God," etc. (Deut. 29.28). But they said to Him: Concerning overt acts we are ready to make a covenant with Thee, but we will not make a covenant with Thee in regard to secret acts lest

* The use of the singular form אלהים instead of אלהים suggests that they were all of one mind.
 * This is interpreted to refer to what God had wished to include in the covenant.

עלינו מה עשה בנה להם את החומה הכניס להם את המים ועשה להם מלחמות אמר להם אמלוך עליכם אמרו לו הן והן כך המקום הוציא את ישראל ממצרים קרע להם את הים הוריד להם את המן העלה להם את הבאר הניח להם את השליו עשה להם מלחמת עמלק אמר להם אמלוך עליכם אמרו לו והן והן רבי אומר להודיע שבחן של ישראל שכשעמדו כולן לפני הר סיני לקבל את החזרה השו כלם לב אחד לקבל מלכות אלהים בשמחה ולא עוד אלא שהיו ממשכנין זה על זה ולא על הגלות בלבד נגלה הקב"ה עליהם לכרות עמם ברית אלא אף על הסתרים שנאמר הנסתרות ליי אלהינו והגלות נג' אמרו לו על הגלויים אנו כורחין עמך ברית ואין אנו כורחין עמך ברית על הסתרים

11-20 תורה יית כ"י 14-20 סנהדרין פנ"י 16-17 דברים כ"ט

12 לפני ר' ע"ל 12-13 לקבל-לב אחוז א. א. 13 אלהים ר' ששים 14 משכנין ט. משתקעין ת. מ"ח. עען / על 15-14 ולא על הגלות בלבד נגלה א. וזו א. מ. על יד יד. 16-15 ולא עור אלא שגלה מ"ח. ולא על כך אלא שגלה ט. כשגלה 17 אלא על מ"ח. א. מ. ט. > / אף א. מ. ט. > והגלות וזו מ. ט. מ"ח. >

one of us commit a sin secretly and the entire community be held responsible for it.

I Am the Lord Thy God. Why is this said? For this reason. At the sea He appeared to them as a mighty hero doing battle, as it is said: "The Lord is a man of war" (Ex. 15.3). At Sinai He appeared to them as an old man full of mercy. It is said: "And they saw the God of Israel," etc. (Ex. 24.10). And of the time after they had been redeemed what does it say? "And the like of the very heaven for clearness,"²⁴ (ibid.) Again it says: "I beheld till thrones were placed" (Dan. 7.9). And it also says: "A fiery stream issued and came forth from before him," etc. (ibid., v. 10). Scripture, therefore, would not let the nations of the world have an excuse for saying that there are two Powers, but declares: "I am the Lord thy God." I am He who was in Egypt and I am He who was at the sea. I am He who was at Sinai. I am He who was in the past and I am He who will be in the future. I am He who is in this world and I am He who will be in the world to come, as it is said: "See now that I, even I, am He," etc. (Deut. 32.39). And it says "Even to old age I am the same" (Isa. 46.4). And it says: "Thus saith the Lord, the King of Israel, and his Redeemer the Lord of Hosts: I am the

²⁴ See above, *Shirata*, IV, note 1 and Introduction.

שלא יהא אחד ממני חוטא כסתח ויהא הצבור מתמשכן. אנכי יי אלהיך למה נאמר לפי שנגלה על הים כנבור עושה מלהמות שנאמר יי איש מלהמה ונגלה על הר סיני כיוון מלא רחמים שנאמר ויראו את אלהי ישראל וכו' וכשנגאלו מה הוא אומר וכעצם השמים לשהר ואומר חזה היות עד רי כרסון רמי ואומר נהר די נור ננד ונפק מן קדמותי ווי שלא ליתן פתחון פה לאומות העולם לומר שהי רשויות הן אלא אנכי יי אלהיך אני כמצרים אני על הים אני כסיני אני לשעבר אני לעתיד לנא אני כעולם הזה אני לעולם הבא שנאמר ראו עתה כי אני הוא ואומר עד זקנה אני הוא ואומר כה אמר יי מלך ישראל ונאלך יי צבאות אני ראשון

²⁵ 20-23 לעיל שרמא ד' 21-22 שמת סו' נ' 23 כד' יי
24-25 ד' ג' ו' / 24-25 ד' ג' לים 30 ישעיה מ"ד ד'
30-31 שם מ"ד ו' 30-31 ד' ג' ו' / 30 ואומר ד' > / ואמר

19 סתם מ' מ' ה' ח' > 20 מתמשכן א' נתם כ' מתסכון ט'
מתכן כו מ' ה' א' צ' מ' א' ש' ~ שנאמר תסתרות ליי אלהיך ותגלות לנו ולבנינו / אנכי מ' דבר אתך אנכי 21 על הים מ' עליות 22-24 וכו' וכו' וכו' ואומר מ' ה' ובעצם השמים לשהר וכשנגאלים מה אמר 25-26 ואומר נהר די נור-קדמותי וכו' מ' ה' > 27 אני כסיני ד' מ' כ' > ש' א' הוא כמרה 28 אני כמדין ד' אני על הדיבחה 30 ואומר ד' > / ואמר > ד'

first, and I am the last" (ibid. 44.6). And it says: "Who hath wrought and done it? He that called the generations from the beginning, I, the Lord, who am the first," etc. (ibid. 41.4). Rabbi Nathan says: From this one can cite a refutation of the heretics who say: "There are two Powers. For when the Holy One, blessed be He, stood up and exclaimed: "I am the Lord thy God," was there any one who stood up to protest against Him? If you should say that it was done in secret—but has it not been said: "I have not spoken in secret," etc. (Isa. 45.19)? "I said not unto the seed of Jacob" (ibid.), that is, to these only will I give it. "They sought me in the desert" (ibid.). Did I not give it in broad daylight? And thus it says: "I the Lord speak righteousness, I declare things that are right" (ibid.).

Another Interpretation: *I Am the Lord Thy God*. When the Holy One, blessed be He, stood up and said: "I am the Lord thy God," the mountains trembled and the hills wavered, Tabor was coming from Beth Elim and Carmel from Aspamea,⁴ as it is said: "As I live, saith the king whose name is the Lord of hosts, surely as Tabor among the mountains and Carmel by the sea would come" (Jer. 46.18). This one was saying:

⁴ On *Aspamea* and *Beth Elim* cf. I. S. Horowitz, *Palestine*, Vienna, 1923, p. 67, note 1 and p. 124.

⁵ This rendering of the passage in Jeremiah is required by the *Mekilta*.

ואני אחרון ואומר מי פעל ועשה קורא הדורות מראש אני " אני ראשון ונני רבי נתן אומר מכאן תשובה למניין שהיו אומרים שתי רשויות הן שכשעמד הקב"ה ואמר אנכי " אלהיך מי עמד ומיאהה כנגדו אם תאמר כמשמעותה היה הדבר והלא כבר נאמר לא בסתר דברתי ונני לא אמרתי לורע יעקב לאלו אני נותנה אלא חוהו בקשוני לא נחתיה פנים וכן הוא אומר " דובר צדק מניי מישרים. 40 דבר אחר אנכי " אלהיך כשעמד הקב"ה ואמר אנכי " אלהיך היו ההרים מתרעשים והגבעות מתמתשות ונא חבור מבית אילים וכרמל מאספסיא שנאמר חי אני נאם המלך " צבאות שמו כי כתבור בהרים וככרמל כל בים נא זה אומר אני

א. 40-41 כר ציט. א.

א. 37-38 לעיל א.

א. 32-33 שם מ"א, ד'.

א. 41-42 ירמיה פ"ג, י"ח.

א. מילה כ"ט, א'.

32-33 ואני אחרון-אמר ראשון ונני א. ונני ואומר אני אחרון ואני אחרונים אני הוא מ. ואני אחרון אני הוא אני ראשון אני " ואמר אחרונים אני הוא. 34 שהיו אומרים ד. שאומרים. 35 שכשעמד הקב"ה ואמר א. > 37 ונני מ. > 38 לא אמרתי לורע יעקב מ. ד. > 39 לאלו מ. לא לו מ"ה. לא לאלי / אלא מ"ה. ולא ד. ~ לא אמרתי להם / לא מ. ד. ולא. 39 פנים מ. שאם מ"ה. פנים (פנינים). 40 הקב"ה מ. ~ על הד סיני. 41 מבית אילים מ. מ"ה. מבית אילים ג. מכאן אלים ד. פניה אלוים.

I have been called. And that one was saying: I have been called. But when they heard from His mouth: "Who brought thee out of the land of Egypt," each one of them remained standing in its place, and they said: He is dealing only with those whom He brought out from Egypt.

Another Interpretation: *I Am the Lord Thy God*. When the Holy One, blessed be He, stood up and said: "I am the Lord thy God," the earth trembled, as it is said: "Lord, when Thou didst go forth out of Seir, when Thou didst march out of the field of Edom, the earth trembled"⁶ (Judg. 5.4). And it goes on to say: "The mountains quaked at the presence of the Lord," (ibid., v. 5). And it also says: "The voice of the Lord is powerful; the voice of the Lord is full of majesty," etc. (Ps. 29.4) up to: "And in his palace every one says: 'Glory!'"⁷ (ibid., v. 9). And their houses even were filled with the splendor of the *Shekinah*. At that time all the kings of the nations of the world assembled and came to Balaam the son of Beor. They said to him: Perhaps God is about to destroy His world by a flood. He said to them: Fools that ye are! Long ago God swore to Noah that He would not bring a flood upon the world, as it is said: "For this is as the waters of Noah unto Me; for as I have sworn that the waters of Noah should no more go over the earth" (Isa. 54.9). They then said

⁶ This verse is interpreted as referring to the giving of the Law on Sinai (see below, chap. IX; and cf. 'Ab. Zarah 2b).

⁷ See above, *Amalek*, III, note 1.

46 נקראתי וזה אמר אני נקראתי וכיון ששמעו מפני אשר הוצאתיך מארץ מצרים עמד כל אחד ואחד במקומו ואמרו לא עסק אלא עם מי שהוציא ממצרים. דבר אחר אנכי יי אלהיך כשעמד הקב"ה ואמר אנכי יי אלהיך היתה הארץ חלה שנאמר יי כצאתך משער בצערך משדה אדום ארץ רעשה

50 ואומר הרים מלל מפני יי ואומר קול יי בכה קול יי בהרר עד ובהיכלו כולו אומר כבוד עד שנתמלאו בתיהם מווי השכינה באותה שעה ונחבטו כל מלכי אומות העולם וכאן אצל כל עם בן בעור אמרו לו שמא המקום מחר"ב עולמו במבול אמר להם שושים שבועולם כבר נשבע המקום לנו שאינו מביא מבול לעולם שנאמר כי מי נח וזאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח עוד על הארץ אמרו

48-49 לעיל עסקך נ. וכתוב קט"ו, א. 48-49 ספרי דברים שס"ג

50-51 שופטים ה', ד-ה'. 51-52 תהלים כ"ט, ד-ט.

51 גולן א. גולן. 52 ספרי א. מ. > / בן בעור ד. הרשי.

52-53 אמרו לו שמא-עון לעמי יתן מו"ל מ. ד. וכו' ג. וכו' ע"ר.

to him: Perhaps He will not bring a flood of water, but He may bring a flood of fire. But he said to them: He is not going to bring a flood of water or a flood of fire. It is simply that the Holy One, blessed be He, is going to give the Torah to His people. For it is said: "The Lord will give strength unto His people," etc. (Ps. 29.11). As soon as they heard this from him, they all turned back and went each to his place.

And it was for the following reason that the nations of the world were asked to accept the Torah: In order that they should have no excuse for saying: Had we been asked we would have accepted it. For, behold, they were asked and they refused to accept it, for it is said: "And he said: 'The Lord came from Sinai,'" etc. (Deut. 33.2). He appeared to the children of Esau the wicked and said to them: Will you accept the Torah? They said to Him: What is written in it? He said to them: "Thou shalt not murder" (ibid. 5.17). They then said to Him: The very heritage which our father left us was: "And by thy sword shalt thou live" (Gen. 27.40). He then appeared to the children of Amnon and Moab. He said to them: Will you accept the Torah? They said to Him: What is written in it? He said to them: "Thou shalt not commit adultery" (Deut. 5.17). They, however, said to Him that they were all

לו מכול של מים אינו מביא אבל מביא הוא מכול של אש אמר להם אינו מביא לא מכול של מים ולא מכול של אש אלא הקב"ה נתן חורה לעמו ישראל שנאמר "ען לעמו יהונו כיון ששמעו מפיו הדבר הזה פנו כלם והלכו להם איש למקומו ולפיכך נתבעו אומות העולם כדי שלא יהא להם פתחון פה לומר אלו נתבענו כבר קיבלנו עלינו והרי שנתבעו ולא קבלו עליהם שנאמר ויאמר יי מסיע בא ונו' נגלה על בני עשו הרשע ואמר להם מקבלים אתם עליכם את החורה אמרו לו מה כתיב בה אמר להם לא תרצח אמרו לו וזו היא ירושה שהוריש לנו אבינו על הרבך תחיה נגלה על בני עמון ומוא אמר להם מקבלים אתם את החורה אמרו לו מה כתיב בה אמר להם לא תנאף אמרו לו כולם בני

62 שם כ"ט, י"א. 62-63 על"ו כ"ו, כ"ז. 64-65 דברים ל"ג, כ"ז.
70 בראשית כ"ז, ט"ו. 71 פדר"א ס"א.

64 יתרו ב. ד. ליתן. 65 לומר ד. בלפי שינוי לומר.
78-79 ואמר להם-מאדף תעבדו מ. וכו', 79 אבינו ד. ~ שאמר.
79-72 כולם-שאמר ד. כלנו פתחון דתיב.

of them children of adulterers,⁸ as it is said: "Thus were both the daughters of Lot with child by their father" (Gen. 19.36). Then He appeared to the children of Ishmael. He said to them: Will you accept the Torah? They said to Him: What is written in it? He said to them: "Thou shalt not steal" (Deut. 5.17). They then said to Him: The very blessing that had been pronounced upon our father was: "And he shall be as a wild ass of a man: his hand shall be upon everything" (Gen. 16.12). And it is written: "For, indeed, I was stolen away out of the land of the Hebrews"⁹ (ibid. 40.15). But when He came to the Israelites and: "At His right hand was a fiery law unto them" (Deut. 33.2), they all opened their mouths and said: "All that the Lord hath spoken will we do and obey" (Ex. 24.7). And thus it says: "He stood and measured the earth; He beheld and drove asunder the nations"¹⁰ (Hab. 3.6). R. Simon b. Eleazar says: If the sons of Noah could not endure the seven commandments enjoined upon them, how much

⁸ Amon and Moab were born of incest but not in adultery, since Lot's daughters were not married. Perhaps the *Mekilta* here has in mind the midrashic legend (cf. Gen. Rab. 50) that Lot's daughters were betrothed.

⁹ And the Ishmaelites were those who brought Joseph from Palestine to Egypt (Gen. 37.28).

¹⁰ I. e., after they refused to accept the Torah. Perhaps the rendering: "Abandoned the nations," i. e., gave up hope of their accepting the Torah, would more adequately express the sense in which the *Mekilta* understood the phrase וַיַּחַד וַיִּחַד (cf. above ch. I, note 14).

ה

מסכתא רבתי

235

מגאפין הן שגאמך וחדרין שתי כנות לזט מאביתן
 נגלה על בני ישמעאל אמר להם מקבלין אתם
 עלליכם את החורה אמרו לו מה כמות בה אמר להם
 לא תגונב אמרו לו וו היא ברכה שגאמרה לאבינו
 והוא יהיה פרא אדם ירו בכל וכתיב כי גנב נבחהי
 מארץ העברים וכשבא אצל ישראל מימינו אשר דת
 למו פתחו כולם פיהם ואמרו כל אשר דבר יי
 נעשה נשמע וכן הוא אמר עמר וימורד ארץ ראה
 ויחר גוים רבי שמעון בן אלעזר אומר אם בשבע
 מצוות שגצטו עליהן בני נח לא יכלו לעמוד בהן

גזרם ייש, ליי. גזרם שיש, ייי. גזר-גז שם פי, שיל. ביי

פיה ביי, פי. גי. פיה, הי. פי-פי דברים לג. ביי. פי-פי שמו

כיי. יי. פי-פי תבוק גי, יי. פי-פי תבוק גי, יי.

גי מאביתן ד. והוא נקבליה. גז' וו היא ברכה שגאמרה

לאבינו ד. מו הברכה תמרד אבינו דכתיב ט. וו ברכה עתה לו

אבינו שגאמך ט. פי. וו ברכה שגאמרה בהן פל'ה. וו שגאמך בהם.

גז-גז וכתיב כי גנב נבחהי מארץ העבריים ג. כיי. תבוק גי, יי. גי-

גי שמועון א. ט. ישמעאל. גי בני נח ד. שבעלי עלית / לא

יכלו ד. אין יכולין.

less could they have endured all the commandments of the Torah! To give a parable. A king had appointed two administrators. One was appointed over the store of straw and the other was appointed over the treasure of silver and gold. The one appointed over the store of straw was held in suspicion. But he used to complain about the fact that they had not appointed him over the treasure of silver and gold. The people then said to him: "Reka!" If you were under suspicion in connection with the store of straw how could they trust you with the treasure of silver and gold! Behold, it is a matter of reasoning by the method of *kal vahomer*: If the sons of Noah could not endure the seven commandments enjoined upon them, how much less could they have endured all the commandments of the Torah!

Why was the Torah not given in the land of Israel? In order that the nations of the world should not have the excuse for saying: Because it was given in Israel's land, therefore we have not accepted it. Another Reason: To avoid causing dissension among the tribes. Else one might have said: In my territory the Torah was given. And the other might have said: In my territory the Torah was given. Therefore, the Torah was given in the desert, publicly and

ⁿ See Jastrow, *Dictionary*, p. 1476; and cf. Matth. 5:27, *Raca*.

על אחת כמה וכמה בכל המצות שבחורה משל למלך שמנה לו שני אפיטרופין אחד ממונה על אוצר של חבן ואחד ממונה על אוצר של כסף ושל ורב נחשד זה שהיה ממונה על אוצר של חבן ורדה מתרעם על שלא מנו אותו על אוצר של כסף ושל ורב אמרו לו ריקה אם על אוצר של חבן נחשדת היאך יאמינו אותך על אוצר של כסף ושל זהב ורהי דברים בני נח לא יכלו לעמוד בהן על אחת כמה שנצטוו בני נח לא יכלו לעמוד בהן על אחת כמה וכמה בכל המצות שבחורה. מפני מה לא ניתנה חורה בארץ ישראל שלא ליתן פתחון פה לאומות העולם לומר לפי שנתנה חורה בארץ לפיכך לא קבלנו עלינו. דבר אחד שלא להטיל מחלוקת בין השבטים שלא יתא ויה אומר בארץ נתנה חורה. וזה אומר בארץ נתנה חורה לפיכך נתנה במדבר

א על אחת-שבחורה ד קל וחמר לצאת שבחורה.
 א אפיטרופין ד אפיטרופין א אמרו לו ד כ. ג. חו שהיה ממונה על הכסף ועל חובת עב כ. לא נחשדו אפי על אפי אפי על אוצר-וישל וכו ד. בתוך כפר ככס וזה על אחת כמה וכמה. אפי-אפי-המצות שבחורה ד. ומה בני נח נשבעו על אחת כמה וכמה. אפי עליו על עמוד כפי שנתן ושל עשרה מצות על אחת כמה וכמה. אפי עליו ד. >